

AVIZ
referitor la propunerea legislativă
intitulată „Legea tăcerii”

Analizând propunerea legislativă intitulată „Legea tăcerii”, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B534 din 19.11.2014,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Precizăm că propunerea legislativă nu are ca obiect reglementarea unor relații sociale, așa cum ar fi fost de așteptat, având în vedere că legea, ca act juridic al Parlamentului reglementează relațiile sociale cele mai generale și cele mai importante¹.

Din conținutul propunerii legislative rezultă că se are în vedere, de fapt, exprimarea unei opinii politice în ceea ce privește activitatea Guvernului, forma de exprimare aleasă fiind mai apropiată de aceea a unui pamflet, ca specie literară, decât de aceea unui act normativ. Prin urmare, analiza proiectului din punct de vedere al concordanței cu

---

¹ Ioan Muraru, Elena Simina Tănăsescu, *Drept constituțional și instituții politice*, Ediția 14, vol.II, Editura C.H.Beck, București 2013, p.210.

Constituția, cu ansamblul legislației și cu normele de tehnică legislativă nici nu mai apare ca fiind necesară, având în vedere că „soluțiile” cuprinse în cele 10 articole ale proiectului sunt în flagrantă opoziție cu normele fundamentale ale Constituției.

Trebuie subliniat că, în alegerea modalității prin care se exercită drepturile conferite de statutul de deputat sau senator, trebuie să se țină seama de scopul pentru care respectivele drepturi au fost recunoscute. Pentru aceste motive, prin exercitarea unui drept constituțional, și anume dreptul de inițiativă legislativă, prevăzut de art.74 alin.(1) din Legea fundamentală, nu ar trebui să se urmărească finalități specifice exercitării altor drepturi constituționale, cum ar fi dreptul de a exprima opinii politice, prevăzut de art.72 alin.(1) din Legea fundamentală, ori dreptul de a formula întrebări și interpelări adresate Guvernului, prevăzut de art.112 alin.(1) din Legea fundamentală.

Pentru toate aceste motive, propunerea legislativă nu poate fi adoptată.

PRESEDINTE
dr. **Dragoș ILIESCU**

București

Nr. 1354/17.12.2014.